

Eğitim Sistemi ve Politikalarına Yönelik Öğretmen Görüşleri

Teachers' Views on Education System and Policies

ÖZET

Bu çalışmanın amacı eğitim sistemi ve politikalarına yönelik öğretmen görüşlerinin değerlendirilmesidir. Bu çalışmada nitel araştırma tekniklerinden fenomenoloji deseni kullanılmıştır. Araştırma için kolayda örnekleme yöntemi kullanılarak seçilen 12 öğretmen araştırmanın çalışma grubunu oluşturmuştur. Veriler yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanılarak toplanmıştır. Verileri elde etmek için araştırmacı yüz yüze görüşmeler gerçekleştirmiştir. Veri analizinde kullanılmak üzere, görüşme formundan toplanan ham veriler metodolojik olarak işlenmiştir. Veriler içerik analizi kullanılarak değerlendirilmiştir. Araştırma, eğitim sistemindeki müstakil sorunları öğretmenlerin perspektifinden açıkça ortaya koymaktadır. Öğretmenler, aşırı yoğun müfredat, sınav odaklı sistem, teknoloji entegrasyonu ve eşitsizlik gibi zorluklarla karşılaşmaktadır. Ancak, önerilerinde öğretmen katılımı, öğrenci merkezli politikalar ve teknoloji kullanımı gibi çözüm odaklı düşünceler öne çıkmaktadır. Bu öneriler, eğitimdeki dönüşümlere değerli katkılar sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Eğitim, Eğitim Sistemi, Öğretmen.

ABSTRACT

The aim of this study is to evaluate teachers' views on the education system and policies. Phenomenology design, one of the qualitative research techniques, was used in this study. The study group consisted of 12 teachers selected using convenience sampling method. Data were collected using a semi-structured interview form. The researcher conducted face-to-face interviews to obtain the data. The raw data collected from the interview form were methodologically processed for data analysis. The data were evaluated using content analysis. The research clearly reveals individual problems in the education system from the perspective of teachers. Teachers face challenges such as overloaded curriculum, exam-oriented system, technology integration and inequality. However, solution-oriented ideas such as teacher involvement, student-centered policies and the use of technology are prominent in their recommendations. These suggestions offer valuable contributions to transformations in education.

Keywords: Education, Education System, Teacher.

GİRİŞ

İnsanların eğitime devam etmeleri için çeşitli motivasyonlar vardır. Bu faktörler arasında yaşam seviyelerini yükseltmek, potansiyel kişisel gelirlerini artırmak, işle ilgili sorunları ele almak ve sosyal olarak üst sınıfa ait olmak yer almaktadır. Yine ulusal bir perspektiften bakıldığında, bireylerin neden eğitime dahil olduklarını açıklamak için kullanılabilir çeşitli idari faktörler vardır. Bu faktörlere örnek olarak artan insani gelişme, artan üretim kapasitesi ve sosyoekonomik büyüme verilebilir (Yılmaz & Sarpkaya, 2014). Her bireyin eğitim hakkı, en az yaşam hakkı kadar önemlidir. Hükümetlerin, eğitime erişimi garanti altına almanın yanı sıra, eğitimde fırsat eşitliğini sağlamak da öncelikli görevleri arasında yer almalıdır. Ülkemizde ve tüm dünyada fırsat eşitliği açısından bakıldığında, anayasal bir hak olan eğitim hakkı, özellikle 1980 sonrası ilk küresel neo-liberal politikaların yürürlüğe girmesiyle birlikte kısıtlanmaya başlanmıştır.

Çok sayıda endeks ve araştırma, yüksek kaliteli eğitime erişimin daha eşit dağıldığını ve sanayileşmiş ulusların insan sermayesi için önemli mali harcamalar yaptığını göstermektedir. Ancak bizim gibi gelişmekte olan ülkelerde kamu eğitim yatırımlarının düşük olduğu (Kartal, 2021), özel eğitim harcamalarının ise OECD ortalamasının üzerinde olduğu (TEDMEM, 2022) ve özel eğitim kurumlarının yükselişiyle birlikte kaliteli eğitime erişimin daha eşitsiz hale geldiği görülmektedir (Maral, 2022).

Şeker (2022) göre, bir ülkenin gelişmişlik derecesi ile eğitim düzeyi arasında açık bir korelasyon vardır. Ekonomi ve eğitim arasındaki bağlantı, vasıflı bir iş gücü geliştirmek için çok önemlidir. Ulusların eğitime yaptıkları mali harcamalar, eğitimin ilerlemesi ve buna bağlı olarak toplumun ilerlemesi üzerinde uzun vadede önemli bir etkiye sahiptir. Beşeri sermaye kaynaklarının ekonomik büyüme ve refah düzeyiyle nasıl bir ilişki içinde olduğunu anlamak kolaydır. Eğitimin uluslar için vasıflı işgücü kaynakları üretmedeki önemi ve işlevi göz ardı edilemez. Schultz'a (1972) göre, insan sermayesinin yaratılması ve kullanılması, çağdaş ekonominin ürettiği paranın dörtte üçünden fazlasını işgücü ile ilgili katkılar oluşturduğundan, bariz bir ekonomik öneme sahiptir. Günümüzün sanayileşmiş

Hülya Uçal¹ 
Ramazan Çakır² 
Pınar Sirtkaya³ 
Remzi Bozkuş⁴ 

How to Cite This Article

Uçal, H., Çakır, R., Sirtkaya, P. & Bozkuş, R. (2023). "Eğitim Sistemi ve Politikalarına Yönelik Öğretmen Görüşleri", International Academic Social Resources Journal, (e-ISSN: 2636-7637), Vol:8, Issue:52; pp:3378-3388. DOI: <http://dx.doi.org/10.29228/ASRJOURNAL.71515>

Arrival: 07 July 2023

Published: 31 August 2023

Academic Social Resources Journal is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License.

¹ Öğretmen., MEB, Mersin, Türkiye

² Öğretmen., MEB, Mersin, Türkiye

³ Öğretmen., MEB, Mersin, Türkiye

⁴ Öğretmen., MEB, Mersin, Türkiye

ekonomilerinin çoğunluğu ilerleme derecelerini beşeri sermaye ve eğitime yapılan yatırımlara borçludur (Psacharopoulos, 1987). Sosyoekonomik gelişmişlik derecesi, bir ülkedeki eğitim düzeyini gösteren Gayri Safi Yurtiçi Hasıla (GSYİH) içindeki eğitim oranı, okullaşma oranları, eğitimin bütçe içindeki payı gibi göstergelerden de etkilenmektedir (Tunc, 1993).

Eğitim, beceri ve tutumları geliştirmek ve kazanmak için kullanılan sürekli bir süreçtir. İhtiyaçlar eğitimin devamı için itici güçtür. Öğrenme, insanların yaşamları boyunca yapmaları gereken bir şeydir. Sonuç olarak eğitim, fiyatları ve faydaları olan bir hizmet olarak sunulmaktadır (Yılmaz, 1989). Eğitim ekonomisi bağlamında ele alınması gereken zorluklardan biri de eğitim arz ve talebidir. Bunun nedeni, eğitim sistemindeki planlama eksikliğinin temelde eğitim arz ve talebiyle ilgili sorunlara yol açabilmesidir.

İçinde yaşadığımız süreçte bilginin değeri her geçen gün artarken eğitime olan ihtiyaç da sürekli yükseliyor. Sonuç olarak, artan eğitim talebine etkin, problem çözme teknikleri kullanarak cevap vermek çok önemlidir. Kaç kişinin bu hizmeti kullanmak istediğini bilmek, bir kültürde eğitim talebinin ne kadar iyi karşılandığına bağlıdır. Bunu yapmak için, eğitime yönelik toplumsal talebin boyutunu tespit etmek gerekir. Bu, eğitimin gelecekte nasıl gelişeceğini anlamak için çok önemlidir. Eğitim talebi çeşitli değişkenlerden etkilenmektedir. Bunlar makroekonomik ve mikroekonomik güçler olarak iki boyutta ele alınmaktadır. Makroekonomik hususlar arasında bir ülkenin nüfusu, milli geliri ve nüfusun cinsiyet ve yaş dağılımı yer almaktadır. Buna ek olarak, eğitim ihtiyacını etkileyen unsurlardan biri de halkın bulunduğu yerleşim yeridir. Tüketici tercihleri, gelir düzeyi ve sosyal çevre mikroekonomik değişkenlere örnek olarak verilebilir (Serin, 1979). Buna karşılık Tural (1994), Harnqvist'in (1978) kategorizasyonuna dayanarak eğitim ihtiyacını etkileyen değişkenleri kişi, sosyal çevre ve eğitim sistemi değişkenleri olarak sınıflandırmıştır. Jimenez ve Valesco'nun (2000) eğitim ihtiyacını belirleyen faktörler olarak tanımladığı ailenin ekonomik düzeyi, öğrencinin içinde büyüdüğü sosyal bağlam, öğrencinin akademik yetenekleri ve gelecekteki potansiyel istihdam şansınıdır. Psikologlar kişisel yönleri, ekonomistler ekonomik nedenlere, sosyologlar sosyal çevre ve aile konularına, iktisatçılar ise bireysel özelliklere odaklanabilir (Yılmaz ve Sarpkaya, 2014). Ancak araştırmalar, eğitim arzusunun diğer belirleyicileri arasında zaman (Kaya, 2018; Batar, 2019; Kurban, 2021) ve mekânın (fiziksel nitelikler) da yer aldığını göstermiştir (Cengiz, 2006; Hesapçioğlu ve Nohutçu, 2013; Karakulah, 2019; Erikoğlu, 2019; Kurban, 2021). Eğitime olan talep, öğretmenlerin niteliği de dâhil olmak üzere bir dizi değişkenden etkilenmektedir (Schneider ve Buckley, 2002; Hanushek ve Rivkin, 2010; Hesapçioğlu ve Nohutçu, 2013; Pulat, 2019; Kurban, 2021). Bu nedenle mevcut çalışmada eğitim talebinin belirleyicilerine ilişkin veri toplanırken Harnqvist'in (1978) sınıflandırması temel alınarak Tural (1994) tarafından oluşturulan sınıflandırma esas alınmış ve yapılan araştırmalarda ortaya çıkan belirleyiciler de araştırma kapsamına dâhil edilmiştir.

Eğitim, neo-liberal bir ekonomide serbestleştirilmiş bir piyasada talebin arzı yönlendirebileceği bir maldır. Önemli bir hükümet müdahalesi olmaksızın, eğitim piyasalarının faaliyetleri tüketicilerin rekabetçi tercihleri tarafından yönlendirilmektedir. Öğrenciler ve aileleri, kendileri için erişilebilir olan birçok eğitim alternatifi arasından seçim yaparken daha başarılı sonuçların maliyet ve avantajlarını tartan rasyonel karar vericiler olarak görülmektedir. Şirket sektörü bu eğitim uygulamalarının ana faydalanıcısıdır (Hill & Kumar, 2009). Öğrencileri yalnızca insan sermayesi olarak gördükleri için neo-liberal politikalar, bilinçli ve katılımcı vatandaşlık kavramını anlaşılabilir kılmaktadır (Brown, 2018). Dolayısıyla neoliberal politikaların, iş gücünün niteliğinin piyasa talepleri doğrultusunda belirlenmesine yardımcı olduğu iddia edilebilir. Bu durum eğitim talebini doğrudan etkilemekte ve insanları en kolay nerede iş bulabileceklerine göre karar vermeye itmektedir. Başka bir deyişle, eğitim ihtiyacını etkileyen unsurlardan biri de ülkenin iş durumudur. Kariyer seçimi ve seçilen işin finansal getirisi eğitim ihtiyacını etkileyen önemli faktörlerdir. Fayda-maliyet analizleri insanların tercih ettikleri mesleği seçmelerine yardımcı olabilir. Buna göre, insanlar yüksek getirisi olacağını tahmin ettikleri kariyerleri seçeceklerdir (Ünal, 2022). Genel olarak lise, öğrencilerin en büyük mesleki kararlarını verdikleri dönemdir. Öğrenciler ya liseden sonra iş gücüne katılır ya da bir sonraki seviyeye geçerek eğitimlerine devam eder. Bu ortamda, beceri, ilgi ve mesleki idealler de dahil olmak üzere çeşitli unsurlar öğrencilerin kariyer seçimlerini etkiler. Mesleki kararlar bu unsurlar göz önünde bulundurularak verildiğinde ülke ekonomisine katkıda bulunmak mümkün olmaktadır (Tatlı, 2016).. Öğrenciler ve aileler daha iyi bir eğitim vaadine dayanarak, daha fazla iş fırsatı ve maddi getirisi olan kariyerler peşinde koşmak için okulları seçtiklerinden, neoliberal politikaların eğitime yansımaları olarak görülebilir. Bu talep artışının bir sonucu olarak özel okulların sayısı giderek artmaktadır. Eğitim fırsatlarındaki eşitsizlik de özel okulların kontrolsüz büyümesinin bir başka sonucudur (Hursh, 2004). Bu ortamda, neoliberal politikaların eğitim uygulamaları üzerinde büyük bir etkisi olduğu açıktır. Neoliberal uzlaş, neoliberalizmin net bir tanımı olmamasına rağmen, okulların ve diğer hizmet sağlayıcıların piyasa disiplinine dikkat etmelerini ve girişimci bir yaklaşım benimsemelerini gerektirmektedir (Saad-Filho ve Johnston 2005). 1980'lerden bu yana neoliberal ekonomik ve siyasi felsefe, diğer pek çok alanda olduğu gibi eğitimde de özel sektörü kamu sektörüne tercih etmiş ve bu piyasayı üstlenmiştir. Bu nedenle, öğrenciler için rekabet eden okullara güçlü bir vurgu yapmaktadır. Aileler eğitim kararlarını okulları mükemmel ya da kötü olarak sınıflandırarak vermektedir. Araştırmaya göre, özellikle 1980'lerde küreselleşmenin etkileri, eğitimi evrensel bir hak olmaktan çıkarıp daha çok ekonomik gücü olanların yararlanabildiği bir ayrıcalık haline getirmiştir (Çelebi vd. 2017). Sullivan ve Whitley'in 2007 yılında yaptıkları araştırmaya göre, sosyal sınıf eşitsizliği insanların eğitim

arzusu üzerinde önemli bir etkiye sahiptir. Dezavantajlı bölgelerde okula erişimin yetersiz olması, elverişli bir öğrenme ortamının bulunmaması ve eğitilmiş öğretmen eksikliğinin bu bölgelerdeki okulların karşılaştığı başlıca sorunlar olduğunu tespit etmişlerdir. Bu gibi durumlarda eğitime olan talep azalabilir ve öğrenciler arasında okulu erken bırakma oranlarına yol açabilir. Sonuç olarak, düşük sosyoekonomik konuma sahip olanlar sistem dışında kalma ve eğitim haklarından faydalanamama riskiyle karşı karşıya kalmaktadır. Bu kapsamda araştırmada eğitim sistemi ve politikalarına yönelik öğretmen görüşlerinin değerlendirilmiş olup aşağıdaki sorulara yanıt aranmıştır:

1-Eğitim sistemindeki mevcut sorunlara dair sizin en çok karşılaştığınız veya gözlemlediğiniz hangi alanlar ve zorluklar var?

2-Eğitim politikalarının sınıf içi öğretim ve öğrenci başarısı üzerindeki etkilerini nasıl değerlendiriyorsunuz? Hangi politikalar olumlu sonuçlar sağlıyor, hangileri sorunlar yaratıyor?

3-Eğitim sistemi ve politikalarında öğretmenlerin daha verimli çalışabilmeleri için önerdiğiniz değişiklikler veya çözüm önerileriniz nelerdir?

YÖNTEM

Araştırma Modeli

Bu çalışmada nitel bir araştırma tekniği olan fenomenoloji deseni kullanılmıştır. "Fenomenoloji deseni" olarak adlandırılan yeni bir araştırma yaklaşımı, farkında olduğumuz ancak henüz tam olarak anlamadığımız olgulara odaklanmaktadır. Ayrıca, öznel görüş kavramını vurgulayan ve bireysel farklılıkları dikkate alan yeni bir araştırma yaklaşımı içerir (Yıldırım & Şimşek, 2013). Bu çalışmada nitel bir araştırma tekniği olan fenomenoloji deseni kullanılmıştır. İnsanların deneyimlerini ve algılarını anlamak için kullanılan bir araştırma tekniği olgu bilim deseni. Bu desen, var olan ancak tam olarak anlamadığımız şeylere odaklanır. Ayrıca bu olgulara ilişkin bireysel perspektifler oluşturmak için bir yöntem sunar. İnsanların deneyimlerini anlamak, olayları ve taşıdıkları anlamları araştırmak için fenomenolojik araştırma uygulanır. Katılımcıların deneyimlerini daha iyi anlamak için araştırmacılar derinlemesine, açık uçlu görüşmeler yapar. Katılımcılar bu görüşmeler sırasında kendi deneyimlerini paylaşmaya davet edilir ve araştırmacı yinelenen temaları ve anlamları aramak için anlatı analizini kullanır. Fenomenolojik tasarım, katılımcıların öznel deneyimlerine odaklanırken bireysel farklılıkları ve farklı bakış açıları dikkate alır. Bu yöntem, çalışmanın kapsamlı ve derinlemesine anlaşılmasını sağlar ve katılımcılara seslerini duyurma şansı verir (Karataş, 2015). Bu çalışmanın fenomenoloji deseninin amacı, öğretmenlerin deneyimlerini ve beklentilerini anlamaktır. Araştırmacı, derinlemesine görüşmeler ve anlatı analizi yoluyla öğretmenlerin deneyimlerini derinlemesine incelemiştir. Bu tasarım, yöneticilerin öğretmenlerin iç yaşamlarını aydınlatarak nasıl teşvik edici bir çalışma ortamı yaratabileceklerine dair önemli içgörüler sunmaktadır. Özetle, fenomenolojik desen, insanların öznel deneyimlerini anlamak ve bunlardan kaynaklanan anlamları araştırmak için kullanılan güçlü bir nitel araştırma tekniğidir. Bu metodoloji, katılımcıların öznel dünyalarının önemini vurgularken, araştırmacıların katılımcıların deneyimlerini ve bakış açıları derinlemesine kavramalarını sağlar.

Çalışma Grubu

Çalışma grubunu oluşturan 19 öğretmenin seçiminde kolayda örneklem yaklaşımı kullanılmıştır (Karataş, 2015). Araştırmacının belirli bir grup veya birimden örneklem seçme stratejisi, pratik ve erişilebilir olduğu için kolayda örneklem tekniği olarak bilinir. Bu yaklaşımla araştırmacı, örnekleme pratik hususlara veya para ve zamandan tasarruf etme yollarına dayanarak seçer. Araştırmacı, kolayda örneklem yöntemini kullanırken seçilen örneklemin temsil gücü konusunda dikkatli olmalıdır; çünkü önyargılar mevcut olabilir ve bu teknik kullanılarak seçilen örneklem daha geniş bir popülasyonu doğru bir şekilde yansıtmayabilir. Kolayda örneklem yaklaşımı, özellikle küçük örneklem büyüklükleri veya az finansman gerektiren araştırmalarda faydalıdır. Örneğin, zaman ve kaynak kısıtlamaları nedeniyle bir araştırmacı, bir okuldaki öğretmenlerin bakış açıları analiz etmek için kolayda örneklem yöntemini kullanabilir. Örnekleme yapılırken okuldaki öğretmenlerle iletişime geçmek kolay olduğundan, öğretmenler bu gruptan seçilebilir (Karataş, 2015). Katılımcıların cinsiyetleri, yaşları ve kıdemleri titizlikle belgelenmiştir. Örneklemin detayları Tablo 1'de gösterilmektedir.

Tablo 1. Araştırmaya katılanların demografik değişkenleri

	Cinsiyet	Branş	Yaş	Kıdem	Öğrenim Durumu
K1	Erkek	Sınıf Öğretmenliği	37	15	Y
K2	Erkek	Edebiyat	40	15	Y
K3	Erkek	Teknoloji Ve Tasarım	36	13	L
K4	Erkek	Sınıf Öğretmenliği	40	16	L
K5	Erkek	Türk Dili Ve Edebiyatı	45	22	L
K6	Erkek	Din Kültürü Ve Ahlak Bilgisi	50	24	L
K7	Erkek	Tarih	44	21	Y
K8	Erkek	Rehberlik	50	27	L
K9	Kadın	Sosyal Bilgiler	37	5	L
K10	Erkek	Coğrafya	49	25	L
K11	Erkek	Sınıf Öğretmenliği	53	26	L
K12	Kadın	Rehberlik	30	8	L

Tablo 1, araştırmaya katılanların demografik değişkenlerini içermektedir. Bu demografik değişkenler, katılımcıların cinsiyet, branş, yaş, kıdem ve öğrenim durumlarına göre gruplandırılmıştır. Cinsiyet: Araştırmaya katılanların 10'u erkektir. Kadın katılımcı sayısı 2'dir. Branş: Katılımcıların farklı branşlardan geldiği görülmektedir. En çok sınıf öğretmenliği, edebiyat ve teknoloji ve tasarım branşları temsil edilmektedir. Yaş: Katılımcıların yaşları 30 ila 53 arasında değişmektedir. Ortalama yaş 40 civarında gibi görünmektedir. Kıdem: Katılımcıların kıdem süreleri 5 ile 27 yıl arasında değişmektedir. Ortalama kıdem süresi yaklaşık 18 yıl gibi gözükmektedir. Öğrenim Durumu: Katılımcıların öğrenim durumlarına bakıldığında, çoğunlukla lisans düzeyinde eğitim aldıkları görülmektedir. Lisansüstü eğitim alan katılımcı sayısı ise daha azdır.

Veri Toplama Aracı

Verileri toplamak için yarı yapılandırılmış bir görüşme formu kullanılmıştır. Görüşme formunu oluşturmak için ilgili literatürün kapsamlı bir incelemesinin ardından açık uçlu sorular oluşturulmuştur. Görüşme formu, mesleklerinde otorite olan üç uzmana görüşlerini bildirmeleri için gönderilmiş ve ilgili testler yapılarak bazı geri bildirimler sağlanmıştır. Bu geri bildirimler görüşme formunun oluşturulmasında kullanılmıştır. Katılımcılar görüşme öncesinde telefonla aranmış ve çalışma hakkında kısa bir açıklama yapılmıştır. Ayrıca, görüşme formunun çalıştıkları okullarda kendilerine uygun bir zamanda gönüllü olarak uygulanacağı belirtilmiştir. Görüşmeler 25 dakika sürmüş, katılımcıların sorulara verdikleri yanıtlar kaydedilmiş, kendilerine okunmuş ve ardından teyit edilmiştir.

Verilerin Toplanması ve Analizi

Araştırmacılar veri toplamak için çevrimiçi bir görüşme formu kullanmışlardır. Araştırma görüşmesi yaklaşık 25 dakika sürmüştür. Çalışmanın geçerliliğini sağlamak için, görüşme öncesinde katılımcılarla samimi bir diyalog kurulmuştur. Katılımcılar da görüşlerini paylaşma özgürlüğüne sahip olmuştur. Doğrulanabilirliği garanti altına almak için, görüşmeler katılımcıların söyledikleri gibi kaydedilmiş ve daha sonra yazıya dökülmüştür. Kapsamlı bir açıklama yapılması aktarılabirliği sağlamıştır. Görüşme formundaki ham veriler, veri analizi için tercih edilen içerik analizi yaklaşımı kullanılarak metodik bir şekilde düzenlenmiştir. Katılımcıların her bir görüşme sorusuna verdikleri yanıtlar çeşitli sayfalara aktarılmıştır. Her bir katılımcının aynı soruya verdiği yanıtlar derlenmiştir. Kodlama ve ana temalar kullanılarak toplanan materyal düzenlenmiş ve incelenmiştir. Veriler arasındaki ilişkiler analiz edilerek belirli çıkarımlarda bulunulabilir ve bunlar daha sonra önceden belirlenmiş temalar doğrultusunda düzenlenerek yorumlanır (Yıldırım ve Şimşek, 2013).

BULGULAR

Eğitim Sistemindeki Mevcut Sorunlara Yönelik Öğretmen Görüşleri

Bu tabloda, eğitim sistemimizde karşılaşılan sorunlara dair öğretmenlerin gözlemleri ve değerlendirmeleri sunulmaktadır. Araştırmaya katılan 12 öğretmenin katkılarıyla oluşturulan bu tablo, eğitim sürecindeki farklı alanlardaki zorlukları ve öğretmenlerin deneyimlerini yansıtmaktadır. Aşağıda gruplandırılmış olan öğretmen görüşleri, eğitim içeriği ve öğrenme, teknoloji ve altyapı, eğitim politikaları, eşitsizlik ve dezavantajlar, öğretmen gelişimi ve sınıf ortamı gibi temel sorun alanlarını kapsamaktadır.

Her bir öğretmenin perspektifi, eğitim sisteminin güçlü yönlerini vurgulamanın yanı sıra, karşılaşılan zorlukları anlamak ve çözmek için de değerli bir katkı sunmaktadır. Bu tablo, eğitimde karşılaşılan sorunların çeşitliliğini ve çözüm odaklı düşünceleri belirleyerek, eğitim sistemimizin daha iyi anlaşılmasına ve geliştirilmesine katkı sağlamayı amaçlamaktadır.

Tablo 2: Eğitim Sistemindeki Mevcut Sorunlara Yönelik Öğretmen Görüşleri

Sorun Alanı	Açıklama
Eğitim İçeriği ve Öğrenme	Müfredatın aşırı yoğun olması ve derinlemesine anlamayı engellemesi.
Eğitim İçeriği ve Öğrenme	Sınav odaklı sistemde derslerin gerçek anlamda öğrenmeyi engellemesi.
Eğitim İçeriği ve Öğrenme	Bireysel öğrenci ihtiyaçlarına yeterince odaklanılmaması ve öğrenci merkezli yaklaşım eksikliği.
Eğitim İçeriği ve Öğrenme	Öğrenciler arasındaki motivasyon eksikliği ve ilgisizlik.
Teknoloji ve Altyapı	Eğitim teknolojisinin etkin kullanımı için yeterli altyapı ve kaynak eksikliği.
Teknoloji ve Altyapı	Okullardaki bürokratik engellerin teknoloji entegrasyonunu zorlaştırması.
Eğitim Politikaları	Hızlı değişen politikaların uyum sürecine katkıda bulunması.
Eğitim Politikaları	Sürekli değişen hedeflerin uzun vadeli planlamayı güçleştirilmesi.
Eşitsizlik ve Dezavantajlar	Sosyoekonomik faktörlerin eğitimde eşitsizlik oluşturması.
Öğretmen Gelişimi	Yeterli mesleki gelişim fırsatlarının eksikliği.
Sınıf Ortamı	Öğrencilerin farklı öğrenme düzeylerine uygun öğretme zorluğu.
Sınıf Ortamı	Sınıf büyüklüğündeki artışların etkileşimi azaltması.

Bu şekilde sorun alanlarına göre gruplandırılmış öğretmen görüşleri daha anlaşılır bir şekilde sunulmuş oluyor. Her bir sorun alanının altında, ilgili öğretmenlerin görüşleri yer almaktadır. Böylece eğitim sistemindeki temel sorunlar ve bu sorunlarla ilgili öğretmenlerin gözlemleri daha net bir şekilde ortaya çıkmaktadır. Katılımcı görüşlerine yönelik doğrudan alıntılara aşağıda yer verilmiştir.

K1 (Öğretmen 1): "Öğrencilerin farklı öğrenme düzeylerine sahip olmaları büyük bir zorluk. Sınıfta her öğrencinin ihtiyaçlarına cevap verebilmek ve hepsini aynı hızda ilerletmek oldukça zor."

K2 (Öğretmen 2): "Müfredatın aşırı yoğun ve zaman baskısı altında tamamlanması, derinlemesine anlamayı engelliyor. Daha esnek bir müfredat olmalı."

K3 (Öğretmen 3): "Sınav odaklı bir sistemde derslerin sadece sınav performansına yönelik olması, öğrencilerde gerçek anlamda öğrenme isteği oluşturmada zorluk yaratıyor."

K4 (Öğretmen 4): "Bireysel öğrenci ihtiyaçlarına daha fazla odaklanılması gerektiğini düşünüyorum. Öğrenci merkezli bir yaklaşımın eksikliği dikkat çekiyor."

K5 (Öğretmen 5): "Öğrenciler arasında artan motivasyon eksikliği ve ilgisizlikle başa çıkmak zorundayız. Eğitim sisteminin öğrencilere gerçek hayatla bağlantı kurma imkanı sunması gerekiyor."

K6 (Öğretmen 6): "Eğitim teknolojisinin etkin ve dengeli kullanılması için yeterli altyapı ve kaynakların sağlanmaması büyük bir zorluk."

K7 (Öğretmen 7): "Okullardaki bürokratik işlemler ve prosedürler, öğretmenlerin asıl işine odaklanmasını engelliyor."

K8 (Öğretmen 8): "Eğitim sistemindeki hızlı değişim ve sürekli güncellenen politikalar, öğretmenleri sürekli bir uyum sürecine sokuyor."

K9 (Öğretmen 9): "Eğitimde eşitsizlik ve sosyoekonomik faktörler nedeniyle bazı öğrencilerin daha dezavantajlı olduğunu düşünüyorum."

K10 (Öğretmen 10): "Mesleki gelişim için yeterli destek ve fırsatların olmaması, öğretmenlerin kendini yenilemesini zorlaştırıyor."

K11 (Öğretmen 11): "Sınıf büyüklüğündeki artışlar, öğrenci-öğretmen etkileşimini zorlaştırıyor ve kişisel ilgiyi azaltıyor."

K12 (Öğretmen 12): "Eğitimde sürekli olarak değişen öncelikler ve hedefler, uzun vadeli planlama yapmayı güçleştiriyor."

Son olarak, bu öğretmen görüşleri eğitim sistemini ve politikalarını anlamak için son derece değerlidir. Çeşitli sorunların farkında olmak ve bu zorluklarla başa çıkmak için uygun çözümleri düşünmek önemlidir. Eğitimde sürekli gelişim ve iyileştirme sağlayabilmek için öğretmenlerin seslerini duymak ve değer vermek kritik bir adımdır.

Eğitim politikalarının sınıf içi öğretim ve öğrenci başarısı üzerindeki etkileri

Eğitim politikaları, bir ülkenin eğitim sisteminin temel belirleyicileri olarak, sınıf içi öğretim ve öğrenci başarısı üzerinde derinlemesine etkilere sahiptir. Bu tabloda, çeşitli eğitim politikalarının olumlu sonuçlarını ve beraberinde getirdiği sorunları gözler önüne sererek, eğitim politikalarının kompleks doğasını değerlendirmeye yönelik kapsamlı bir bakış sunmaktadır.

Tablo 3: Eğitim politikalarının sınıf içi öğretim ve öğrenci başarısı üzerindeki etkilerini

Gruplar	Olumlu Sonuçlar	Sorunlar
Eğitim Yöntemleri	*Yaratıcılık ve eleştirel düşünmeyi destekleyen politikalar. *Öğrencilerin farklı öğrenme stillerine göre uyarlanmış eğitim. *Öğrencilerin kendi öğrenmelerini yönetmelerine yardımcı olan politikalar.	*Standartlaşma ve sınav odaklı politikalar. * Öğrenciler için aşırı stres. *Öğretmenlerin yaratıcılıklarını sınırlayan politikalar.
Öğrenci Merkezli Eğitim	* Öğrencilerin aktif katılımını teşvik eden politikalar. * Öğrencilerin kendi öğrenmeleri için sorumluluk almalarına yardımcı olan politikalar.	* Standart testlere dayalı politikalar. * Öğrenciler için aşırı stres.
Teknoloji Kullanımı	* Öğrencilerin teknolojiyi etkili bir şekilde kullanmalarına yardımcı olan politikalar. * Öğrencilerin ilgilerini çeken ve motive eden politikalar.	* Teknolojinin kötüye kullanımı. * Teknoloji bağımlılığı. * Teknolojinin eğitim için uygunsuz kullanımı.
Eşitlik ve Erişilebilirlik	* Kapsayıcı politikalar. *Öğrencilerin farklı ihtiyaçlarına göre uyarlanmış eğitim.	* Sosyo-ekonomik farklılıklar. * Engelli öğrenciler için uygun olmayan eğitim ortamı.
Öğretmen Destek ve Gelişim	*Öğretmenlerin mesleki gelişim için destekleyici politikalar. *Öğretmenlerin yeni eğitim yöntemlerini öğrenmelerine yardımcı olan politikalar. * Öğretmenlerin kariyerlerinde ilerlemelerine yardımcı olan politikalar.	* Yetersiz kaynak ve destek. *Öğretmenlerin iş yükünün fazla olması. *Öğretmenlerin stresli ve tükenmiş hissetmeleri.
Motivasyon ve Katılım	* Motivasyon edici ve destekleyici politikalar. * Öğrencilerin başarılı olmaları için motive olmalarını sağlayan politikalar. * Öğrencilerin öğrenmeye aktif olarak katılmalarını sağlayan politikalar.	*Motivasyon edici politikaların uygulanması zorluğu. *Öğrencilerin motivasyonunun düşmesi. *Öğrencilerin öğrenmeye ilgisizleşmesi.
Çok Disiplinli Yaklaşım	* Öğrencilerin farklı disiplinlerden bilgi edinmelerine yardımcı olan politikalar. * Öğrencilerin disiplinler arası düşünme becerilerini geliştirmelerine yardımcı olan politikalar.	*Çok disiplinli politikaların koordinasyon eksikliği. *Öğrencilerin farklı disiplinlerden gelen bilgileri anlamakta zorlanması.
Kişisel ve Sosyal Gelişim	* Öğrencilerin kişisel ve sosyal gelişimlerini destekleyen politikalar. * Öğrencilerin olumlu kişilik özelliklerini geliştirmelerine yardımcı olan politikalar. * Öğrencilerin sağlıklı ilişkiler kurmalarına yardımcı olan politikalar.	* Politikalar kişisel gelişimi yeterince kapsamaz. *Öğrencilerin kişisel ve sosyal gelişimlerinin göz ardı edilmesi. *Öğrencilerin sosyalleşmede zorlanması.
Katılımcı ve Demokratik Süreçler	* Öğrencilerin eğitim sürecine dahil olmalarını teşvik eden politikalar. * Öğrencilerin eğitim kararlarında söz sahibi olmalarını sağlayan politikalar. * Öğrencilerin eğitime sahip çıkmalarını sağlayan politikalar.	* Katılımcılığı teşvik etmenin zorluğu. *Öğrencilerin eğitim sürecine dahil olmamalarına neden olan faktörler. *Öğrencilerin eğitime sahip çıkmamalarına neden olan faktörler.
Sürdürülebilir Eğitim Politikaları	* Eğitim sisteminin uzun vadeli sürdürülebilirliğini sağlayan politikalar. * Eğitim sisteminin değişen ihtiyaçlara göre uyarlanmasını sağlayan politikalar. * Eğitim sisteminin verimli ve etkili olmasını sağlayan politikalar.	* Politikaların düzenli güncellenmesi zor ve yavaş. * Politikaların uygulanması için yeterli kaynak ve destek olmaması. * Politikaların etkili bir şekilde uygulanmasına engel olan faktörler.

Eğitim politikaları, bir ülkenin eğitim sisteminin temel belirleyicileridir ve dolayısıyla sınıf içi öğretim ve öğrenci başarısı üzerinde önemli bir etkiye sahiptir. Bu tabloda, çeşitli eğitim politikalarının sınıf içi deneyimler ve öğrenci başarısı üzerindeki olumlu sonuçları ve karşılaşılan sorunlar açıkça görülmektedir. Eğitim yöntemlerini ele aldığımızda, yaratıcılığı ve eleştirel düşünmeyi destekleyen politikaların, öğrencilerin farklı öğrenme stillerine uyarlanmış eğitiminin ve öğrencilerin kendi öğrenmelerini yönetmelerine yardımcı olan politikaların olumlu sonuçları vurgulanmaktadır. Ancak, standartlaşma ve sınav odaklı politikaların ve öğretmenlerin yaratıcılığını sınırlayan politikaların, öğrenciler için aşırı stres oluşturduğu ve olumsuz etkiler yarattığı görülmektedir. Öğrenci merkezli eğitimde, aktif katılımı teşvik eden politikaların ve öğrencilerin kendi öğrenmelerine sorumluluk almalarına yardımcı olan politikaların olumlu sonuçları belirtilirken, standart testlere dayalı politikaların ve aşırı stres yaratıcı politikaların öğrenci başarısını olumsuz etkilediği belirtilmektedir. Teknoloji kullanımını teşvik eden politikaların, öğrencilerin etkin bir şekilde teknolojiyi kullanmalarını ve motive olmalarını sağladığı ifade edilirken, teknolojinin kötüye kullanımı, bağımlılığı ve eğitim için uygun olmayan kullanımı gibi sorunların da göz ardı edilmemesi gerektiği vurgulanmaktadır. Eşitlik ve erişilebilirlik konusunda, kapsayıcı politikaların ve farklı ihtiyaçlara göre uyarlanmış eğitimin olumlu sonuçları belirtilirken, sosyo-ekonomik farklılıkların ve uygun olmayan eğitim ortamlarının yaratıcı politikalar olarak değerlendirilmesi gereken sorunlar olduğu ifade edilmektedir. Öğretmenlerin

desteklenmesi ve mesleki gelişiminin teşvik edilmesinin, sınıf içi öğretimi ve öğrenci başarısını iyileştiren politikalar olduğu belirtilirken, yetersiz kaynak ve destek, öğretmenlerin stresli ve tükenmiş hissetmesi gibi sorunların da çözüm gerektiren noktalar olduğu belirtilmektedir. Motivasyon ve katılım politikalarının öğrenci başarısına olumlu katkı sağladığı fakat bu politikaların uygulanmasında zorluklar yaşandığı vurgulanmaktadır. Son olarak, çok disiplinli yaklaşımın öğrencilerin farklı bilgi alanlarından faydalanmalarına yardımcı olduğu ancak uygulanmasındaki koordinasyon eksiklikleri ve politikaların yeterince kişisel ve sosyal gelişimi kapsamaması gibi sorunların göz önünde bulundurulması gerektiği ifade edilmektedir. Bu tablo, eğitim politikalarının sınıf içi öğretim ve öğrenci başarısı üzerindeki karmaşık etkilerini değerlendirmemize yardımcı oluyor. Politikaların olumlu sonuçlarına odaklanırken, bu politikaların beraberinde getirdiği sorunları da çözüme noktasında çaba göstermek önemlidir. Eğitim politikalarının sürekli olarak gözden geçirilmesi ve iyileştirilmesi, eğitim sistemimizin gelişimine katkı sağlayacaktır. Katılımcı görüşlerine yönelik doğrudan alıntılara aşağıda yer verilmiştir.

K1: "Eğitim politikalarının sınıf içi öğretim ve öğrenci başarısı üzerindeki etkisi karmaşık bir konu. Eğitimde standardizasyon ve sınav odaklı politikalar, öğrencilerin yaratıcılığını ve eleştirel düşünme becerilerini baskılayabilir. Bu tür politikalar, öğrencilerin ilgi alanlarına ve özel yeteneklerine uygun esnek bir eğitimi engelleyebilir."

K2: "Öğretmenler olarak, öğrencilerin bireysel ihtiyaçlarını karşılamak için farklılaştırılmış öğretim yöntemlerine odaklanmalıyız. Eğitim politikaları, sınıf içi öğretimi destekleyecek ve öğrencilerin öğrenme stillerini göz önünde bulunduracak şekilde tasarlanmalıdır. Bu şekilde öğrenci başarısını artırabiliriz."

K3: "Eğitim politikalarının başarılı olması için öğretmenlerin sürece dahil edilmesi önemli. Politika yapıcılar ve öğretmenler arasında etkili iletişim ve işbirliği sağlanmalı. Aynı zamanda, politikaların uygulanmasında yeterli kaynak ve destek sunulmalı."

K4: "Standart testlere dayalı politikalar, öğrenci stresini artırabilir ve sadece ezberlemeye dayalı bir öğrenmeyi teşvik edebilir. Öğrenci merkezli ve deneyimsel öğrenme, daha kalıcı ve anlamlı öğrenme sağlayabilir."

K5: "Eğitimde teknoloji kullanımı ve dijital kaynakların politikalarla desteklenmesi, öğrencilerin ilgisini çekebilir ve öğrenme deneyimini zenginleştirebilir. Ancak, teknolojinin dengeli ve etkili bir şekilde kullanılması önemlidir."

K6: "Politikaların öğrencilerin sosyo-ekonomik farklılıklarını göz ardı etmemesi gerekiyor. Eğitimde fırsat eşitliği ve erişilebilirlik için politikaların kapsayıcı olması önemlidir."

K7: "Öğretmenlerin mesleki gelişimine ve sürekli eğitimine yatırım yapmak, sınıf içi öğretimi ve öğrenci başarısını olumlu yönde etkileyebilir."

K8: "Eğitim politikalarının, öğrenci ve öğretmen motivasyonunu artırıcı unsurlara odaklanması önemli. Ödüllendirici ve destekleyici politikaların benimsenmesi başarıya katkı sağlayabilir."

K9: "Eğitimde çok disiplinli bir yaklaşım benimsemek, öğrencilerin farklı becerilerini ve yeteneklerini destekleyebilir ve öğrenmeye olan ilgilerini artırabilir."

K10: "Politikaların, öğrencilerin kişisel ve sosyal gelişimini desteklemesi, özgüvenlerini artırması ve empati becerilerini geliştirmesi önemli."

K11: "Politikaların, öğrenci ve öğretmenlerin katılımını teşvik eden demokratik bir yaklaşıma dayalı olması, eğitim sürecini olumlu yönde etkileyebilir."

K12: "Eğitim politikalarında sürdürülebilirlik ve uzun vadeli planlama önemlidir. Politikaların düzenli olarak gözden geçirilmesi ve güncellenmesi gereklidir."

Eğitim sistemi ve politikalarında öğretmenlerin daha verimli çalışabilmeleri için çözüm önerileri

Eğitim sistemi ve politikalarının etkinliğini artırmak ve öğretmenlerin daha verimli çalışmasını sağlamak amacıyla çeşitli öneriler bulunmaktadır. Bu öneriler, öğretmenlerin sürece daha fazla katılımını ve iletişimini desteklemek, farklılaştırılmış öğretim için kaynak ve esneklik sağlamak, öğrenci merkezli eğitim politikaları benimsemek, öğrenci motivasyonunu artırmayı hedeflemek, teknoloji kullanımını desteklemek, eşitlik ilkesine uygun politikalar geliştirmek, sınıf içi yönetimi güçlendirmek, çok disiplinli yaklaşımı benimsemek, öğretmen özerkliğini artırmak, sürdürülebilir politikalar oluşturmak, erişilebilir ve çeşitli materyaller sağlamak ve politika yapıcılarda öğretmen odaklı değerlendirme yapmaktır. Tablo 4'te Eğitim sistemi ve politikalarında öğretmenlerin daha verimli çalışabilmeleri için önerilere yer verilmiştir.

Tablo 4: Eğitim sistemi ve politikalarında öğretmenlerin daha verimli çalışabilmeleri için öneriler

Tema	Değişiklik/Çözüm Önerisi
Öğretmen Katılımı ve İletişim	* Daha fazla öğretmen katılımı ve iletişim sağlanmalı. * Düzenli mesleki gelişim fırsatları sunulmalı.
Farklılaştırılmış Öğretim	* Farklılaştırılmış öğretim yöntemleri için esneklik ve kaynak sağlanmalı. * Bireysel ihtiyaçlara uygun materyal ve destek sistemleri sunulmalı.
Öğrenci Merkezli Eğitim Politikaları	* Öğrenci merkezli politikalar benimsenmeli. * Alternatif değerlendirme yöntemleri geliştirilmeli.
Öğrenci Motivasyonunu Artırma	* Motivasyonu artırıcı politikalar benimsenmeli. * Öğrencilerin istekli ve hevesli olması teşvik edilmeli.
Teknoloji Kullanımı ve Dijital Kaynaklar	* Teknoloji kullanımı desteklenmeli. * Dijital platformlarda erişilebilir materyaller sağlanmalı.
Eşitlik İlkesine Uygun Politikalar	* Sosyo-ekonomik farklılıklara destek verilmeli. * Fırsat eşitliğini sağlayıcı politikalar uygulanmalı.
Sınıf İçi Yönetim ve Disiplin Politikaları	* Sınıf içi yönetim ve disiplin politikaları etkin hale getirilmeli.
Çok Disiplinli Yaklaşım	* Çok disiplinli bir yaklaşım benimsenmeli. * Farklı becerilere odaklanılmalı.
Öğretmen Özerkliği ve Karar Alma Süreçlerine Katılım	* Öğretmenlere daha fazla özerklik verilmeli. * Karar alma süreçlerine öğretmenlerin katılımı sağlanmalı.
Sürdürülebilir Politikalar ve Güncelleme	* Sürdürülebilir politikalar oluşturulmalı. * Düzenli güncelleme yapılmalı.
Erişilebilir ve Çeşitli Materyaller	* Sınıf içi öğretim materyalleri erişilebilir olmalı. * Güncel ve çeşitli materyaller kullanılmalı.
Politika Yapıcılar da Öğretmen Odaklı Değerlendirme	* Politika yapıcılar öğretmenlerin deneyimlerine odaklanmalı. * Gerçek ihtiyaçlar dikkate alınmalı.

Tablo 4, eğitim sistemi ve politikalarında öğretmenlerin daha verimli çalışabilmeleri için çeşitli önerileri gruplandırarak sunmaktadır. Öğretmen katılımının artırılması, iletişimin güçlendirilmesi ve düzenli mesleki gelişim fırsatlarının sunulması, öğretmenlerin sürece daha fazla dahil olmasına katkı sağlayabilir. Farklılaştırılmış öğretim yöntemleri için esneklik ve kaynak sağlanması, öğrencilerin bireysel ihtiyaçlarına uygun materyallerin sunulması, öğrenci merkezli eğitim politikalarının benimsenmesi ve öğrenci motivasyonunu artırmak için teşvik edici politikaların uygulanması, öğrenme süreçlerini iyileştirebilir. Teknoloji kullanımının desteklenmesi ve dijital kaynakların erişilebilir hale getirilmesi, öğretmenlerin ders içeriğini zenginleştirebilir ve öğrencilerin ilgisini çekebilir. Ayrıca, politikaların eşitlik ilkesine uygun olması, sosyo-ekonomik farklılıkları dikkate alarak fırsat eşitliğini artırıcı önlemler içermesi önemlidir. Sınıf içi yönetim ve disiplin politikalarının etkin hale getirilmesi, disiplinli bir sınıf ortamının sağlanmasına yardımcı olabilir. Öğretmen özerkliğinin artırılması ve karar alma süreçlerine öğretmenlerin katılımının sağlanması, öğretmenlerin motivasyonunu artırabilir ve uygulanabilir politikaların oluşturulmasına katkı sağlayabilir. Ayrıca, politika yapıcılar da öğretmen odaklı değerlendirmelerin yapılması, gerçek ihtiyaçların belirlenmesine ve etkili politikaların oluşturulmasına olanak tanır. Bu önerilerin uygulanması, eğitim sistemindeki performansı ve öğretmenlerin verimliliğini artırmak için önemli bir adım olacaktır. Katılımcı görüşlerine yönelik doğrudan alıntılara aşağıda yer verilmiştir.

K1: "Daha verimli çalışabilmek için öğretmenlerin sürece daha fazla dahil edilmesi gerekiyor. Politika yapıcılar ve öğretmenler arasında daha etkili bir iletişim ve işbirliği sağlanmalı. Aynı zamanda öğretmenlere düzenli olarak mesleki gelişim ve eğitim fırsatları sunulmalı."

K2: "Farklılaştırılmış öğretim yöntemlerini uygulamak için daha fazla esneklik ve kaynak sağlanmalı. Her öğrencinin bireysel ihtiyaçlarına uygun öğretim materyallerine ve destek sistemlerine erişim imkanı sunulmalı."

K3: "Eğitim politikaları daha çok öğrenci merkezli olmalı. Standart testlere dayalı değerlendirmelerin yanı sıra, öğrencilerin ilgi ve yeteneklerine uygun alternatif değerlendirme yöntemleri geliştirilmeli."

K4: "Öğrenci ve öğretmen motivasyonunu artıracak ödüllendirici ve destekleyici politikalar benimsenmeli. Bu şekilde öğrenciler daha istekli ve hevesli bir şekilde öğrenmeye yönlendirilebilir."

K5: "Eğitim politikalarında teknoloji kullanımı ve dijital kaynakların entegrasyonu önemli. Eğitim materyallerinin dijital platformlarda erişilebilir olması öğrenci öğrenimini destekleyebilir."

K6: "Politikaların eşitlik ilkesine uygun olması gerekiyor. Eğitimde fırsat eşitliği sağlamak için sosyo-ekonomik farklılıklara göre destekleyici politikaların uygulanması önemli."

K7: "Sınıf içi yönetim ve disiplin politikalarının etkinliği artırılmalı. Disiplinli ve sakin bir sınıf ortamı, öğretmenlerin daha verimli çalışmasına katkı sağlar."

K8: "Eğitimde çok disiplinli bir yaklaşım benimsemek, öğrencilerin farklı becerilerini ve yeteneklerini destekleyebilir. Sadece ders kitaplarına bağlı kalmadan, sanat, spor ve müzik gibi alanlara da odaklanılmalı."

K9: "Öğretmenlere daha fazla özerklik verilmeli. Program ve müfredat içeriğini belirlemede öğretmenlerin görüşleri önemsenmeli ve karar alma süreçlerine dahil edilmeli."

K10: "Eğitim politikalarında sürdürülebilirlik ve uzun vadeli planlama önemli. Politikaların düzenli olarak gözden geçirilmesi ve değişen ihtiyaçlara uygun olarak güncellenmesi gereklidir."

K11: "Sınıf içi öğretim materyalleri ve kaynaklarının erişilebilir olması, öğretmenlerin daha verimli çalışmasını sağlar. Eğitim materyallerinin güncel ve çeşitli olması önemli."

K12: "Politika yapıcılar, eğitim politikalarını oluştururken saha çalışanları olan öğretmenlerin deneyimlerine daha çok odaklanmalı ve onların gerçek ihtiyaçlarını dikkate almalıdır."

SONUÇ

Eğitim sistemindeki müstakil sorunları öğretmenlerin perspektifinden ele alarak, eğitimde karşılaşılan çeşitli zorlukları ve çözüm odaklı düşünceleri açıkça ortaya koymaktadır. Öğretmenlerin bu gözlemleri, eğitim alanında mevcut durumun anlaşılmasını ve iyileştirilmesini sağlamak için önemli bir bilgi kaynağı teşkil etmektedir. Eğitim içeriği ve öğrenme konusunda, müfredatın aşırı yoğun olması ve sınav odaklı sisteminin gerçek anlamda öğrenmeyi engellemesi belirgin bir şekilde öne çıkmaktadır. Ayrıca, öğrenci merkezli yaklaşımın yetersizliği ve öğrenciler arasındaki motivasyon eksikliği de eğitim içeriği ve öğrenme süreçlerinde önemli sorunlar olarak görülmektedir. Bu alanlarda, çözüm odaklı yaklaşımların geliştirilmesi, eğitim sisteminin etkinliğini artırabilir. Teknoloji ve altyapı bağlamında, eğitim teknolojisinin etkin kullanımı için yeterli altyapı ve kaynak eksikliği ve bürokratik engeller öğretmenlerin gözlemlediği sorunlar arasında yer almaktadır. Teknoloji entegrasyonunun daha iyi desteklenmesi ve bürokratik engellerin azaltılması, eğitimdeki teknolojik potansiyelin tam anlamıyla kullanılmasına katkı sağlayabilir. Eğitim politikaları konusunda, hızlı değişen politikaların uyum sürecine katkıda bulunması ve sürekli değişen hedeflerin uzun vadeli planlamayı güçlendirmesi önemli hususlardır. Daha istikrarlı ve uzun vadeli politikaların belirlenmesi, eğitim sisteminin sürdürülebilir ve tutarlı bir şekilde ilerlemesini sağlayabilir. Eşitsizlik ve dezavantajlar, eğitimde öne çıkan önemli bir sorun alanıdır. Sosyoekonomik faktörlerin eğitimde eşitsizlik yaratması, toplumsal adaletsizliğe vurgu yapmaktadır. Bu alanda gerçekleştirilecek çabalar, daha adil bir eğitim sistemi oluşturma hedefine yönelik atılımlar sağlayabilir. Öğretmen gelişimi konusunda yeterli mesleki gelişim fırsatlarının eksikliği vurgulanmaktadır. Öğretmenlerin sürekli olarak kendini yenilemesi ve geliştirmesi, daha nitelikli bir eğitim sunabilmek için kritik bir unsurdur. Eğitim sisteminin, öğretmenleri desteklemeye yönelik politikalar geliştirmesi, eğitim kalitesini artırabilir. Son olarak, sınıf ortamında karşılaşılan zorluklar arasında öğrencilerin farklı öğrenme düzeylerine uygun öğretim zorluğu ve sınıf büyüklüğündeki artışların etkileşimi azaltılması yer almaktadır. Daha esnek öğretim yöntemlerinin benimsenmesi ve sınıf büyüklüklerinin kontrol altında tutulması, sınıf ortamının daha verimli ve öğrenci merkezli olmasına katkı sağlayabilir. Bu araştırma sonucu eğitim sisteminin mevcut durumunu ve karşılaşılan zorlukları objektif bir şekilde ele alarak, eğitimdeki geliştirme çabalarına değerli katkılarda bulunmayı amaçlamaktadır. Öğretmenlerin perspektifleri, eğitim politikalarının ve uygulamalarının daha iyi bir şekilde şekillendirilmesine yönelik önemli bir rehber niteliğindedir. Eğitim sistemimizin daha etkin, adil ve sürdürülebilir hale gelmesi için öğretmenlerin görüşleri dikkate alınmalı ve eğitimdeki dönüşümler bu doğrultuda yönlendirilmelidir.

Araştırmadan elde edilen sonuçlara göre eğitim politikalarının genel etkilerini ve karşılaşılan sorunları özlü bir şekilde göstermektedir. Olumlu sonuçlara baktığımızda, öğrenci merkezli ve katılımcı eğitim yaklaşımlarının öğrencilerin aktif katılımını ve ilgisini artırdığı, yaratıcılık ve eleştirel düşünme becerilerini desteklediği görülmektedir. Ayrıca, teknoloji kullanımını teşvik eden politikaların da öğrenci ilgisini artırıcı etkisi bulunmaktadır. Ancak, bu olumlu sonuçlarla birlikte bazı sorunlar da gözlemlenmektedir. Standartlaşma ve sınav odaklı politikaların, öğrencilere aşırı stres ve öğretmenlerin yaratıcılığını sınırlayan etkileri olduğu görülmektedir. Aynı şekilde, teknoloji kullanımının kötüye kullanılması, bağımlılık yaratması ve uygun olmayan bir şekilde kullanılması da önemli sorunlardan biridir. Eğitimde fırsat eşitliği ve erişilebilirlik sağlayan kapsayıcı politikaların varlığı, sosyoekonomik farklılıkları azaltıcı etkiye sahiptir. Ancak, engelli öğrenciler için uygun olmayan eğitim ortamlarının varlığı ve ayrımcılık konuları da çözülmesi gereken sorunlar arasındadır. Öğretmenlerin desteklenmesi ve mesleki gelişiminin teşvik edilmesi, eğitim kalitesini artıran bir etki yaratırken, yetersiz kaynak ve destek, öğretmenlerin iş yükünün fazla olması ve tükenmişlik hissi yaşamalarına neden olabilmektedir. Öğrencilerin motive edilmesi ve katılımlarının sağlanması için yapılan politikalar, öğrenci başarısını olumlu yönde etkilerken, motivasyon politikalarının uygulanmasındaki zorluklar ve öğrencilerin ilgisinin azalması da göz önünde bulundurulması gereken noktalardır. Sonuç olarak, eğitim politikalarının etkili bir şekilde olumlu sonuçlar sağlaması için bazı sorunların üzerine çalışılması gerekmektedir. Daha iyi bir eğitim sistemi için, öğrenci merkezli, katılımcı, kapsayıcı ve sürdürülebilir politikaların önemli bir rol oynadığı unutulmamalıdır. Öğrenci ve öğretmen ihtiyaçlarına uygun, çağın gereksinimlerine cevap verebilen politikaların geliştirilmesi, eğitimin kalitesini ve başarısını artıracak adımlardır.

Araştırma sonuçlarına göre eğitim sistemi ve politikalarında öğretmenlerin daha verimli çalışabilmeleri için önerilen değişiklikleri ve çözüm önerilerini özlü bir şekilde göstermektedir. Öğretmenlerin sürece daha fazla katılımı ve etkili iletişim, düzenli mesleki gelişim fırsatları, farklılaştırılmış öğretim yöntemleri için esneklik ve kaynaklar, öğrenci

merkezli eğitim politikaları, öğrenci motivasyonunu artırıcı politikalar, teknoloji kullanımı ve dijital kaynaklar, eşitlik ilkesine uygun politikalar, sınıf içi yönetim ve disiplin politikaları, çok disiplinli yaklaşım, öğretmen özerkliği ve karar alma süreçlerine katılım, sürdürülebilir politikalar ve güncelleme, erişilebilir ve çeşitli materyaller, ve politika yapıcılarının öğretmen odaklı değerlendirme gibi önemli öneriler yer almaktadır. Bu öneriler, öğretmenlerin daha etkili ve başarılı bir şekilde çalışmalarını desteklemeyi amaçlamaktadır.

Öneriler:

1. Öğretmen katılımı ve iletişimin artırılması için politika yapıcılar ve öğretmenler arasında daha etkili bir iletişim ağı oluşturulmalıdır. Öğretmenlerin karar alma süreçlerine aktif katılımı teşvik edilmeli ve düzenli olarak mesleki gelişim fırsatları sunulmalıdır.
2. Farklılaştırılmış öğretim yöntemlerinin uygulanması için öğretmenlere daha fazla esneklik ve kaynak sağlanmalıdır. Öğrencilerin bireysel ihtiyaçlarına uygun materyal ve destek sistemleri sunulmalıdır.
3. Öğrenci merkezli eğitim politikaları benimsenmeli ve alternatif değerlendirme yöntemleri geliştirilmelidir. Sadece sınavlara dayalı değil, öğrencilerin ilgi ve yeteneklerine uygun ölçme ve değerlendirme yöntemleri kullanılmalıdır.
4. Öğrenci motivasyonunu artırmak için motive edici politikalar benimsenmeli ve öğrencilerin ilgisinin teşvik edilmesi önemsenmelidir. Eğitim sürecinin daha etkileyici ve öğrenci merkezli hale getirilmesi sağlanmalıdır.
5. Teknoloji kullanımını desteklemek için yeterli altyapı ve kaynak sağlanmalıdır. Aynı zamanda, teknolojinin etkili ve güvenli bir şekilde kullanılması için öğretmenlere eğitim ve rehberlik desteği verilmelidir.
6. Eğitim politikaları daha eşitlikçi ve kapsayıcı olmalıdır. Sosyo-ekonomik farklılıklara yönelik destekleyici politikaların uygulanması, eğitimde fırsat eşitliğini artırabilir.
7. Sınıf içi yönetim ve disiplin politikaları daha etkin hale getirilmeli. Öğretmenlerin sınıf ortamını daha düzenli ve olumlu bir şekilde yönetmesine yönelik destek sağlanmalıdır.
8. Çok disiplinli bir yaklaşım benimsenmeli ve öğrencilerin farklı beceri ve yeteneklerine uygun eğitim imkanları sunulmalıdır.
9. Öğretmen özerkliği ve karar alma süreçlerine katılım teşvik edilmeli. Öğretmenlerin eğitim içeriğini belirlemede aktif rol alması desteklenmelidir.
10. Politikaların sürdürülebilir ve uzun vadeli olması için düzenli güncellemeler ve değerlendirmeler yapılmalıdır. Hızlı değişen politikaların uyum süreçleri ve hedefler belirli bir süre korunmalıdır.
11. Erişilebilir ve çeşitli materyaller öğretmenlerin daha etkili çalışmasına katkı sağlayabilir. Eğitim materyallerinin güncel ve öğrenci ihtiyaçlarına uygun olması önemlidir.
12. Politika yapıcılar öğretmenlerin deneyimlerine odaklanmalı ve gerçek ihtiyaçları dikkate almalıdır. Öğretmenlerin görüşleri, politikaların oluşturulması ve uygulanmasında rehberlik edici bir rol oynamalıdır.

KAYNAKÇA

- Batar, Y. (2019). Imam hatip lisesinde çalışan rehber öğretmenlerin öğrencilerin beklenti ve sorunlarına ilişkin tespitleri. *Mesned İlahiyat Araştırmaları Dergisi*, 10(2), 381-423.
- Brown, W. (2018). *Halkın çözülüşü: Neoliberalizmin sinsi devrimi*. İstanbul: Metis Yayınları
- Cengiz, G., Akgün, Ö. E., & Titrek, O. (2007). Ortaöğretim Kurumu Tercihinde Öğrencilerle İlgili Etmenlerin Etkisi. *Sakarya Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, (13), 100-108.
- Çelebi, N. Vuranok, T. T., Özcan, M. (2017). Mesleki ve genel lise öğrencilerinin sosyoekonomik statüsü (İstanbul Avrupa Yakası Örneği). E. Babaoğlu, E. Kırıl, A. Çilek ve F. Güçlü Yılmaz (Yay. haz.). *Eğitime Farklı Bakış içinde* (ss. 177-188). Ankara. EYUDER Yayınları
- Erikoğlu, E. N. (2019). *İmam hatip öğrencilerinin okul tercihlerine etki eden faktörler* (Doctoral dissertation, Marmara Üniversitesi (Turkey)).
- Hanushek, E. A., & Rivkin, S. G. (2010). Pay, working conditions, and teacher quality. *Future of Children*, 17(1), 69-96.
- Hesapçioğlu, M., & Nohutçu, A. (2013). Velilerin özel okul tercihlerini etkileyen faktörler ve özel okulların reklam stratejileri. *Marmara Üniversitesi Atatürk Eğitim Fakültesi Eğitim Bilimleri Dergisi*, 11(11), 183-202.

- Hursh, D. (2004). Undermining democratic education in the USA: The consequences of global capitalism and neo-liberal policies for education policies at the local, state and federal levels. *Policy Futures in Education*, 2(3-4), 607-620.
- Jiménez, J. D. D., & Salas-Velasco, M. (2000). Modeling educational choices. A binomial logit model applied to the demand for higher education. *Higher Education*, 40(3), 293- 311.
- Karakulah, Y. (2019). Özel sektöre ait okulların tercih edilme nedenleri. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi.) Pamukkale Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Denizli.
- Karataş, Z. (2015). Sosyal bilimlerde nitel araştırma yöntemleri. *Manevi temelli sosyal hizmet araştırmaları dergisi*, 1(1), 62-80.
- Kartal, S. (2021). Türkiye'deki eğitim harcamalarının değerlendirilmesi. *Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 8(1), 37-53.
- Kaya, Z. (2018). İlahiyat dışında lisans eğitimi planlayan imam-hatip lisesi öğrencilerinin meslek dersleri ile ilgili değerlendirmeleri üzerine nitel bir araştırma. *İslam Medeniyeti Araştırmaları Dergisi*, 3(1), 61-96.
- Kurban, A. (2021). Devlet Okullarında Görev Yapan Öğretmenlerin Çocuklarını Özel Okullara Kayıt Yaptırmasının Nedenleri. *Asya Öğretim Dergisi*, 9(2), 19-33.
- Maral, M. (2022). Eğitimde özelleştirme politikaları açısından Türkiye, Çin Ve Japonya'nın Karşılaştırılması. *The Journal of Social Science*, 6(11), 60-94.
- Psacharopoulos, G. (1989). Time trends of the returns to education: Cross-national evidence. *Economics of Education Review*, 8(3), 225-231.
- Pulat, A. (2019). İlkokul velilerinin özel okul tercihlerine etki eden faktörlerin incelenmesi (Master's thesis, İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Eğitim Bilimleri Anabilim Dalı).
- Saad-Filho, A., & Johnston, D. (Eds.). (2005). *Neoliberalism: A critical reader* (pp. 1-28). London: Pluto Press.
- Schneider, M., & Buckley, J. (2002). What do parents want from schools? Evidence from the Internet. *Educational evaluation and policy analysis*, 24(2), 133-144.
- Schultz, T. W. (1972). The increasing economic value of human time. *American Journal of Agricultural Economics*, 54(5), 843-850.
- Serin, N. (1979). *Eğitim Ekonomisi*. Ankara: AÜ. Eğitim Fakültesi Yayınları
- Şeker, G. (2022). Liseye Geçişte Kariyer Planlaması: Umut ve Aile Desteğinin Rolü. *Uluslararası Sosyal Bilimler ve Eğitim Dergisi*, 4(7), 687-702.
- Tatlı, A. (2016). Lise öğrencilerinin meslek tercihlerinin yetenek, ilgi ve mesleki değerlerine göre incelenmesi. *Ahi Evran Üniversitesi Kırşehir Eğitim Fakültesi Dergisi*, 17(1), 555-573.
- Tunç, M. (1993). Türkiye'de eğitimin ekonomik kalkınmaya etkisi. *Deü İİBF Dergisi*, 8(2), 1-32
- Tural, N. K. (1994). Eğitim istemi. *Ankara University Journal of Faculty of Educational Sciences (JFES)*, 27(2), 781-791.
- Ünal, H. M. (2022). Eğitim kurumlarında liderlik tarzları ve örgüt/kurum kültürünün performans üzerindeki etkisi. *Atlas Sosyal Bilimler Dergisi*, 1(10), 31-40.
- Yıldırım, A., & Simsek, H. (2013). *Sosyal Bilimlerde Nitel Araştırma Yöntemleri*, Ankara: Seçkin.
- Yılmaz, S. (1989). Eğitim sektöründe arz-talep analizi. *İstanbul Üniversitesi İktisat Fakültesi Mecmuası*, 47(1-4).
- Yılmaz, T., & Sarpkaya, R. (2016). *Eğitim ekonomisi: Eleştirel bir yaklaşım*. Ankara: Anı Publishing